

[Anders Andersen.]

en varig tilskyndelse til en effektiv produktion, vil være bedre likvide muligheder for at foretage den nødvendige investering i erhvervslivet; det vil medføre bedre konkurrencemuligheder, bedre beskæftigelse. Det er netop de hovedsynspunkter, vi fra venstres side gang på gang gør gældende, når vi taler om, hvordan vi skal løse de økonomiske vanskeligheder, vi står med.

Vi vil under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag arbejde for de tanker, jeg her har skitseret, og forsøge at forbedre lovgivningen i denne retning.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har heldigvis intet medansvar for septemberforliget fra i fjor, hvor man til ingen verdens nytte øste nogle milliarder kroner ud i den blå luft og dermed gjorde det endnu vanskeligere fremover at gennemføre de skattelettelser, som befolkningen sukker efter, og som er den medicin, der skal til for at løse landets problemer.

Loven om det midlertidige investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler var også et resultat af septemberforliget, og denne tilskudsordning er – som det altid er tilfældet med tilskudsordninger – blevet udnyttet af de veletablerede og af dem, som forstår at regne den rigtigt ud.

Det er indlysende, at når folketingsvedtager en sådan lov, bliver den også udnyttet og i særdeleshed af dem, hvis virksomheder i forvejen gav et pænt overskud, og som derfor har den likvide kapital, der skal til for at foretage nyinvesteringer og dermed opnå tilskuddet på de 20 pct.

Og hvem er det så, der over skatterne kommer til at betale gildet? Det er dem, der bruger deres arbejdskraft til nyttigt, produktivt arbejde i deres virksomhed og derfor ikke har tid til at gennemgå de mange mærkelige vedtagelser, der strømmer ud fra dette hus. At lade denne tilskudsordning fortsætte også i 1977, ganske vist nu kun med 10 pct.s tilskud, forekommer ikke særlig hensigtsmæssigt.

En af årsagerne til, at augustforliget heller ikke kan løse problemerne, er jo netop, at man, samtidig med at man pålægger befolkningen og erhvervslivet store byrder, strør milde gaver ud til helt tilfældige, og så er man naturligvis lige vidt.

Fremskridtspartiet vil stemme imod dette

lovforslag, idet vi i modsætning til socialdemokratiet ikke er tilhængere af at tage fra de fattige og give til de rige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det sidste om, at fremskridtspartiet ikke er tilhænger af at tage fra de fattige og give til de rige, må vist være en misforståelse hos fremskridtspartiets ordfører; så vidt jeg har forstået deres skattelovsforslag, går det ud på at give til de rige, og det går ud over de fattige. Som bekendt vil man gennem fremskridtspartiets forslag gennemføre, at de, der har de store indtægter i dette land, skal have en enorm skatteletelse, og der bliver intet til dem, der trænger mest i dette land. Så det må dog vist være en fejltagelse.

Lovforslaget om investeringsfradraget går det radikale venstre ind for. Vi mener, det er en fornuftig lov i en situation, hvor det for os alle sammen går ud på at skabe flere arbejdspladser. Det er klart, at man her opfordrer erhvervslivet til at investere i nye arbejdspladser, og vi bør og må gøre, hvad vi kan for at komme arbejdsløsheden til livs ved at skabe nyt fornuftigt arbejde. Vi giver tilslutning til det.

Jeg vil gerne komme med et par ord i anledning af det, venstres ordfører, hr. Anders Andersen, sagde om, at han ønskede, man kunne nå til en langsigtet politik med hensyn til investeringsfradragene. Jeg er ganske enig med ham. Jeg har tidligere forsøgt at overtale finansminister Anders Andersen til at komme med et forslag om en langsigtet investeringspolitik for danske erhvervsvirksomheder. Jeg foreslog dengang, at finansminister Anders Andersen skulle se på den ordning, man brugte i Sverige, hvor der er bemyndigelse til for regeringen at tvinge erhvervslivet til at være tilbageholdende med investeringerne ved at ned sætte det lovlige investeringsfradrag i tider, hvor der er økonomisk stærk aktivitet, og til gengæld give ekstra gode afskrivningsmuligheder i tider med lav intensitet i erhvervsvirksomheder. Hvis vi kunne blive enige om at gennemføre en sådan lov, ville det være muligt også for erhvervslivet at planlægge investeringerne på længere sigt. Det er godt, vi kommer med denne lov, men den er ikke tilstrækkelig langsigtet for den nødvendige planlægning i vore erhverv.

Ømann (SF):

Det var jo ganske tydeligt at høre, hvor dette